

affagte Kjendelser, eftersom Regimentsmynstringscommissiøns Kjendelser kunne komme til at gaae ud paa et Skjøn over Hestens Værdi og Tilstand paa en anden Tid end den, paa hvilken Skjønnen afgives, altsaa over den Værdi, Hesten har havt, inden den afgif fra sit Hjem. Det forekommer mig nu mindre principrigtigt, at disse Kjendelser, der affiges af Regimentsmynstringscommissiønerne, igjen skulle underkastes en Bedømmelse og Kjendelse af Landmilitiessessionen; thi Sessionen bliver derved paa en Maade Dommer i sin egen Sag. Jeg vil meget gjerne indrømme, at det maaffee ikke kan indrettes paa en anden Maade; thi det er jo bekendt, at Sessionernes Kjendelser ellers gaae til Høstet, og saa maatte Regimentsmynstringscommissiønernes Kjendelser ogsaa gaae til Høstet, hvilket vel ikke godt kan lade sig gjøre. Man kunde maaffee have gaaet den Middelvei, at lade de Kjendelser, der affiges af Regimentsmynstringscommissiønerne, i sliche Tilfælde gaae til Indenrigsministeriet; men derved møder man den Omstændighed, at saa kommer man ind paa den administrative Vei med det, som hidtil har været betragtet som Gjenstand for en Kjendelse. For at undgaae denne mislige Omstændighed, skulde jeg have anseet det rigtigt, at Regimentsmynstringscommissiønernes Virksomhed var bleven indskrænket alene til et Skjøn over Hestens Tilstand i den Tid, da de ere i Regimenterne, og at de aldeles ikke afgives over deres Tilstand i den Tid, de have været i Hjemmet, eller inden de afgif til Regimenterne.

Stolef. Sørensen: Hvad den ærede sidste Læser yttrede med Hensyn til disse forskjellige Mynstringscommissiøner, er aldeles i Overeensstemmelse med, hvad jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at fremsætte. Det forekommer mig, at der let kan komme en meget ubehagelig Strid mellem disse forskellige Commissiøner, især da de synes tildeels at skulle udøve samme Forretninger, og jeg vilde derfor, hvis ellers Lovudkastet gaaer igjennem, opfordre det ærede Udvalg til at søge at ordne denne Sag saaledes, at disse Betæneligheder kunne blive hævede.

Solberg: Jeg skal tillade mig at anføre

et Exempel paa, hvor stor en Meningsforskjeld kan være med Hensyn til en Hests Dygtighed mellem de forskjellige Autoriteter. — I Maret 1845 blev en Hest, da den var sex Aar gammel, fremstillet for Sessionen i Svendborg, og blev da erklæret for at være uantagelig til Dragonhest. I Maret 1850, altsaa 5 Aar efter, da den var bleven 11 Aar gammel, blev den af den Commissiøn, som indkjøbte Heste i Jyen, kjøbt til en Priis af 125 Rbd. Det kan bevises, om det forlanges.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

Udkastets § 7:

Efterat det Fornødne til Udredningsbyrådens Overgang paa Districterne ifølge foranstjorte Bestemmelser er fuldbragt, have de aarlige Landmilice-Sessioner, hvilke dog i saa Henseende tilforordnes en militair Dyrlæge, i Fremtiden ved endelige Kjendelser at afgjøre, hvorvidt de Heste, der af Udredningsdistricterne fremstilles, ere antagelige eller ikke, ligesom Sessionerne i det Hele have at varetage det Fornødne for at paasee Opfyldelsen af de Pligter, som i denne Lov paalægges Districterne. Derhos vedblive de ved Placat af 20de April 1819 § 2 anordnede Regiments-Mynstringscommissiøner fremdeles at afgjøre de samme hidtil overdragne Forretninger i Henseende til Districtshestene, dog efter de nærmere Bestemmelser i denne Lov og saaledes, at de af disse Mynstringscommissiøner affagte Kjendelser ere, forsaavidt de ikke alene gaae ud paa et Skjøn over Hestes Værdi eller Tilstand paa den Tid, Skjønnen afgives, undergijvne Landmilice-Sessionernes Prøvelse, men blive at esterkomme,

vedtoges med 20 Stemmer imod 10.

Formanden: Vi gaae dernæst over til § 8 med de dertil stillede Udredningsforslag. Det første til § 8 af 6 ærede Landskingsmænd stillede Forslag mener jeg paa Grund af den tidligere Afstemning over et Forslag, der var stillet af de samme ærede Landskingsmand, maa bortfalde.

Stolef. Sørensen: Jeg maa tillade mig paa Forslagsstillernes Vegne at erklære, at de